

LANDSROYND 6. flokkur

Føroysk fyrisøgn

apríl - mai 2013

(Fyrst verður fyrisøgnin lísín í síni heild fyri næmingunum. Síðani verða teir einstøku partarnir í millum skákstrikurnar lísínir tvær ferðir. Orðini við feitari skrift eru tey orð, ið næmingurin skal skriva. Øll tekn eru tilskilað, bara punktum skulu lesast. Loyvt er næminginum at hava hjálparmiðlar við, t.d. orðabøkur og mállæru.)

/Ross mítt/

/Mín áhugi fyri rossum byrjaði/, tá ið eg og ein vinkona mín/ sóu eina sera vakra ryssu/ vesturi á Eiðinum/. Hon var reyðbrún við longum brúnum faksi/. /Vit hildu hana vera/ so flotta/ og vitjaðu hana/ hvønn dag í langa tíð/.

/Ein vetrardag, tá ið eg hevði verið/ og vitjað vinkonu mína/, skuldi eg fara/ at síggja ryssuna/ og geva henni nakrar gularøtur/. /Men tá var hon ikki har/. /Eg minnst/, /at eg bleiv so kløkk/. Mundi hon vera sjúk/? Eg ringdi til mannin/, ið átti ryssuna og spurdi/, hvar hon var/. Jú, hann hevði tikið hana/ heim í fjósið hjá sær/ og sett hana/ á bás saman við/ einum øðrum hesti/ og eini kúgv/.

/-Har stendur hon í vetur/, /segði maðurin/. Eg fór ofta yvir til mannin/ tann veturin at vitja ryssuna/, meðan hon stóð inni/. Eg fór ofta um kvøldið/, áðrenn eg fór í song/.

Tá ið ryssan kom út aftur á bøin/ summarið eftir/, fór eg stuttar ríðitúrar við henni/. Men tað var eisini/ stuttligt hjá henni at sleppa útaftur/ aftan á tann langa veturin/ í myrka fjósinum/. Tað var so spennandi/. Tað einasta/, sum eg tosaði um/, var um ross/, og at eg ynskti mær/ eina ryssu/, men mamma og pápi vildu ikki/.

/-Tað tekur so nógva tíð/, segði pápi/. - Betri er, um tú ynskir tær/ okkurt annað, segði mamma/.

/Fyrr vóru rossini í Føroyum/ brúkt til tungt arbeiði/, tí tá vóru ongir traktorar og bilar/, men í dag eru rossini meiri sum eitt frítíðarítriv/.

/Eg lærði rossini/ ymisk kynstur/. Tey lærdu at bakka/, eg lá undir teimum/, og eg kundi standa uppí á teimum/ og ymiskt annað/.

/Hetta helt á í eini tvey ár/, og mamma og pápi sóu/, at áhugin var sera stórur/, og at eg dugdi væl/.

/Síðani flutti eg/ av oygni í skúla norðanfyri/ í eitt hálv ár/ og kundi ikki vera/ so nógv/ saman við rossunum/.

/Ein sunnudag fyrst í november/, hugdi eg á alnetið/, og har sá eg/ tað fittasta/ eitt ára gamla ryssufylið/, sum var til sølu/. Konan, ið átti tað/, búði á Viðareiði/. Eg visti bara/, at hetta var tað rossið/, sum eg vildi hava/. Tá ið eg kom norður/ og fór at hyggja at tí/, visti eg beinanvegin/, at hetta var júst mítt ross/. Eg ringdi til mammu og segði/, at hetta var/ tað einasta rossið/, sum eg vildi hava/.

/Tvær vikur seinni/ stóð tað fitta fyltið/ á beiti heima hjá okkum/. Tað er flekkut/, hvítt og brúnt/, júst sum eg ynskti mær/.

Eg gav tí navnið Flyksa/. Navnið er íslendskt/, og á føroyskum/ merkir tað flykra/.